

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 169.

Sjette Sessions anden Samling.

57de Møde.

Torsdagen den 15de Marts.

(Fortf.)

Man gik derpaa over til 3die Behandling af Udkast til Lov om en Tillægsbevilling for 1854—55, Colonerne vedkommende. (2den Behandling findes i Folkethingstidenden Nr. 159 Sp. 2495.)

Da Ingen begjærede Ordet, blev Lovudkastet, efterat være blevet oplæst (See Anhang Sp. 155), sat under Afstemning og vedtaget eenstemmigt med 60 Stemmer.

Formanden: Forslaget vil nu blive at oversende til Landstinget.

Derefter gik man over til 2den Behandling af Udkast til Lov om Tillægsbevilling for 1853—54. (1ste Behandling findes i Folkethingstidenden Nr. 19 Sp. 260.)

Hertil var der foruden de af Udvalget i Betænkningen (See Anhang B Sp. 417) opførte Forslag endvidere stillet følgende Forslag af Udvalgets Mindretal:

§ 7.

1) (1. ad B.) Rd. 871. 59 §. til Krydstoldvæsenet og Rd. 282. 91 §., Godtgjærelser i Anledning af Forordn. 28de Mai 1825 § 8, i Alt Rd. 1,154. 54 §. udgaae som Regnskabsposter.

2) (2. ad c. a. ad b. a. ad 1. a.) Til

Postcontoirerne Rd. 183. 32 §. udgaaer som Regnskabspost.

(Hovedsummen rettes.)

§ 8.

3) Tilbagebetalinger af erlagte Kjendelser til Landmilices og Sæindrulleringsfondene udgaae som Regnskabspost med Rd. 380.

(Hovedsummen rettes.)

Ordføreren: De Paragrapher, som ere satte under Forhandling, frembyde iffun Spørgsmaal af en formel Natur, som allerede her ville komme til Afgjorelse. Udvalget har stræbt at gjøre en Adskillelse mellem de Poster, som man kalder Bevillingsposter, og dem, som kaldes Regnskabsposter, og da det er første Gang, at dette foreslaaes, skal jeg tillade mig at udtale mig i Almindelighed desangaaende. Naar en Finantslov affattes, saa vil den, selv om den er nok saa detailleret, dog ikke kunne indbefatte alle de Poster, som i Aarets Løb kunde give Anledning til Udgifter, da de nye Forhold, forandrede Omstændigheder, der kunne indtræde, maae gjøre nye Krav paa Statskassen, saa at det er umuligt for Ministeriet, der forelægger Rigsdagen Finantsloven, tilfulde forud at beregne Alt. Naar sige Udgifter skulle afholdes, da vil et Ministerium, naar disse Udgifter ere overordentlig betydelige, og, om jeg saa maa sige, af en kritisk Natur, sammenkalde Rigsdagen, men i Reglen vil dette naturligtvis ikke kunne lade sig gjøre; Ministeriet maa derfor paa sit eget Ansvar afholde Udgifterne, og senere søge Rigsdagen om Stadfæstelse eller om Frigjorelse for Ansvar ved det, man nu kalder en Tillægsbevilling, Navnet er her ligegyldigt, naar man